

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCLI. ad annum CCCCLXXV.

Parisiis, 1644

XXIII. Epistola Episcoporvm Ægyptiacæ Dioecesis, Ad Anatolivm
Archiepiscopvm Constantinopolitanum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14887

ad magnificentissimum Dionysium ducem, nec non & ad
singularum prouinciarum iudices; quatenus ea quæ a ve-
stra mansuetudine sunt sancita, & seruentur, & effectui
contradantur.

Nestor episcopus ciuitatis Flagonitorum, his precibus subscripsi.
Athanasius episcopus Toicenæ ciuitatis, similiter.
Pulsaminon episcopus Niciotorum ciuitatis, similiter.
Theonas episcopus Vantenæ ciuitatis, similiter.
Pœmen episcopus Elefsmatis, similiter.
Athanasius episcopus Thoitorum, similiter.
Apollo episcopus Antithorum, similiter.
Harpocras episcopus Gauæorum, similiter.
Paulus episcopus Tancoos, similiter.
Isaias episcopus ciuitatis Naucratenæ, similiter.
Isaac episcopus Thineos, similiter.
Petrus episcopus Scinorum Mandrorum, similiter.
Maurion episcopus Cotenopolitanus, similiter.
Maximus episcopus Gazulenus, similiter.
Ammonius presbyter Alexandrinus & œconomus, similiter.
Timotheus presbyter & œconomus eiusdem ecclesiæ, similiter.
Aaron presbyter, & Macarius presbyter, similiter.
Theodorus diaconus, & Proterius diaconus, similiter.

XXIII.

EPISTOLA

EPISCOPORVM ÆGYPTIACÆ DIOECESIS,
AD ANATOLIVM ARCHIEPISCOPVM
Constantinopolitanum.

*Sanctissimo & Dei amantissimo archiepiscopo Constantinopoli-
tana & catholica ecclesiæ Anatolio, episcopi
Ægyptiacæ diœcesis.*

SICVT paterni pontificatus & successionis gubernacula
retines, sic & illorum integritate imitaris zelum; &
omnes quidem diuersis temporibus fauientes exaspera-
tos contra sacras regulas, & sanctam intemeratamque fi-
dem, & hæreticos operarios a sancta & venerabili ec-
clesia remouisti, liberamque eam omni discordia & hæ-
retico sensu monstrasti: quod etiam nunc credimus & a
tua sanctitate fieri, & ab aliis sanctissimis archiepiscopis
qui eiusdem honoris sortiti sunt sedem, magis autem ab

omnibus sanctissimis totius orbis archiepiscopis, contra Timotheum qui Alexandrinæ ecclesiæ pontificalem sedem sibi tyrannico abripuit modo, & contra eos qui tantæ vesaniæ cooperatores existunt, eo quod commune sit omnibus Christi pontificibus, bellum aduersus eos assumere. Iam itaque preces offerentes piissimo & Christianissimo nostro principi, licet non omnia quæ præsumpta sunt, valeremus edicere propter multitudinem iniquitatum ab eo factarum contra sacras venerabilesque regulas, & aduersus ipsam rempublicam: verumtamen ut virtutis nostræ veræ humilitatis fuit, hæc tamquam in tabula depingentes, eius pietati narrauimus, poscentes auxilium præberi sanctis ecclesiis in Ægypto constitutis, & correctionem vitiis quæ commissa sunt, adhiberi. Nihilominus autem & tuam sanctitatem adimus per hos libellos, & denuo suggerimus, quod narrantes ore proprio dudum effecimus, quæ quidem præsumpta sint aduersus sanctas regulas a memorato Timotheo, quæ vero etiam contra sanctam immaculatamque fidem commissa sunt, quemadmodum iura ab eo sint sacerdotii conculcata, & ad quantam derisionem Iudæis atque gentilibus, & aliis qui non recte circa orthodoxam ecclesiam catholicamque consistunt, Christianorum sacramenta perduxerit: & quemadmodum ipsam rempublicam in peiorem statum mutauerit, qui sanctissimas quidem ecclesias in Ægypto positas, earumque orthodoxos pastores, & cum disciplina Christi ouilia gubernantes, expulit ab ecclesiis cum sacerdotibus suis; venerabilia vero monasteria, & quæ olim fide orthodoxa claruerunt, iuuenum virginumque subuertit, ut pene omnes Ægyptiacæ ecclesiæ vna cum monasteriis propter prædictas causas & persecutiones a Timotheo factas, in calamitate sint posita. Obscure loquentes, ne credamur superflua quædam dicere veritati, sermoni nostro ponentes ordinem, conamur ut possimus, breuiter ea quæ aduersus nos, magis autem quæ aduersus veritatem sunt facta, depromere. Igitur post turbam quæ nuper facta est sanctis ecclesiis a quibusdam hæreticis, qui tunc clerici erant, & sanctissimæ Alexandrinorum ecclesiæ sedis pontificatum desiderabant, cum in sancta pace consisterent Ægyptiacæ & Alexandrinæ san-

Etissimæ ecclesiæ, & concordarent omnes sancto vniuersali Calchedonenſi Concilio, eo quod conſonet, nihilque mutatum habeat, neque augmentum, nec imminutionem obtineat a ſancto Concilio, quod certo tempore in Nicæa ciuitate a trecentis decem & octo ſanctiſſimis epiſcopis celebratum eſt, præſumpta ſunt, religioſiſſime pater, contra Alexandrinam ſanctiſſimam eccleſiam, quæ nec fermo, nec omne ſæculum quolibet tempore nouit effecta, ſed neque tyrannorum quilibet tale malo ſui capitis aliquando tractauit. Quidam enim Timotheus Alexandrinæ eccleſiæ præſbyter, malignitate inſignis exiſtens, & ſub figmento ſemper continentem oſtendens vitam, & opportunum propriæ voluntatis cognomen habens furoris, illo tempore deſiderio detentus in ſedis Alexandrinæ pontificatu, & hoc non adipiſcens, præcipue dum ſacerdotio fuiſſet deiectus ſententia ſynodali Dioſcorus, nihil mali reliquit, quod molitus non eſt contra ſanctam eccleſiam, donec deſiderium proprium adimpleret. Inſidiatus ergo mortem, magis autem tranſitum ad cælos, pii & beatæ memoriæ imperatoris Marciani, & hunc quaſi congruum ſibi iudicauit, vt ſuam perficeret voluntatem, redimens quodſdam monachos negligentes, qui in ſuburbanis habitare noſcuntur, & ſemetipſos, ſicut & ille, ex quo Calchedonenſe ſanctum & vniuerſale Concilium celebratum eſt, a communionem generalis eccleſiæ ſuſpenderunt; turbis que gaudentibus ſemper adhuc ſuperſtite ſanctæ memoriæ archiepiſcopo noſtro Proterio, & ſolennia atque decentia pontifice celebrante myſteria, & collectas ſine aliqua ſeditione faciente nobiſcum, & cum omni Alexandrino clero, & concurrente omni curia ad collectas quæ ab eo celebrabantur pro communifalute, pro piſſimo atque Chriſtianiſſimo principe noſtro, & omni palatio, & eius exercitu; miſit in ciuitatē, vt turbam atque tumultus facerent, tamquam nouitas quædam, aut permutatio reipublicæ & orthodoxæ fidei facta fuerit in tranſitu piæ memoriæ principis Marciani: tantamque commouit ſeditionem, totam urbem complens ſimplicium virorum & ſeditioſis conſentientium, & ſine iudicio talium voluntatibus conſonantium, vt etiam nefarii clamores fierent, nullusque poſſet liberorum & manſuete viuientium illo

die procedere. Deinde alia congregata est multitudo per-
mixta atque redempta, eiusdem Timothei molitione col-
lecta in maiorem Alexandrinæ ciuitatis ecclesiam, vna
cum prædictis monachis: & sumens duos episcopos con-
sentientes sibi, & propterea sub indignatione factos ec-
clesiæ a pontificali sede Alexandrinæ ecclesiæ, nullamque
communione habentes cum sancta catholicaque eccle-
sia, semetipsum inthronizauit, & quasi archiepiscopum
demonstrauit, dum vere catholicus archiepiscopus cum
omni clero in episcopio consisteret. Et repente quidem
accessit baptismata & ordinationes efficere diaconorum
atque presbyterorum, nec non & episcoporum: & alia
cœpit niti, quæcumque facere competunt vero pontifi-
ci. Et eos quidem quos ordinauit, distribuit in Alexandri-
nas sanctas Ægyptiacasque ecclesias; præcipiens omnes
religiosissimos presbyteros ecclesiarum, atque diaconos,
a præcessoribus transitum ad cælos habentibus ordina-
tos, id est, a Theophilo, & Cyrillo, & Proterio, ab eccle-
siis expelli, nullum vltius sacerdotii ministerium habi-
turos. Extendens autem suam vesaniam, & quasi incre-
mentum suæ superbiæ & concupiscentiæ operatus, con-
siderans quia non possit aliter studium suæ intentionis effi-
cere, nisi ab humanis rebus auferret, quod etiam fecit,
eum qui regulariter iure archiepiscopus & catholice pa-
stor fuit ecclesiæ, sanctæ memoriæ Proterium, suadens a-
liquos, sicut rerum euentus ostendit, homicidas veros
contra insurgere, qui eum orantem in baptisterio pere-
merunt, & per omnem (vt ita dicamus) urbem trahen-
tes, & velut in pompa eius reliquias deducentes vndique
vulneratas & membratim incisas, non respuerunt etiam
carnis eius & internorum viscera sancta gustare; ignique
tradentes reliquum eius corpus, ventis etiam cinerem
dispergebant, omnem bestiarum transcendentis ferocita-
tem: non senectutem, non canos, non pontificatum, me-
diatorem Dei & hominum, non tempus erubescens.
Commiserunt enim homicidium tempore sancto paschæ,
quo etiam dæmones saluari passione perterriti conqui-
escunt. Rursum etiam augmentum malorum efficiens per
eos qui cum eo dudum fuerunt, & quasi semetipsum in
malis exercens, condemnatos quidem in scripto clericos

& episcopos in communionem suscepit, & ministrare præcepit sanctis & venerabilibus sacrificiis: sanctum vero & vniuersale Concilium Calchedone celebratum, quod nec augmentum, nec imminutionem, sicut prædiximus, habet a sancta Nicæna Synodo, anathemati subdidit cum omnibus ei communicantibus: nullumque religiosorum episcoporum ex Ægypto, aut Alexandrinorū clericorum ei communicantium suscepit, nisi qui illi abrenunciare præsumunt; quod hætenus nemo fidelium fecit. Insuper omnes totius orbis episcopos, eorumque venerabiles clericos anathematizans: parua siquidem hæc esse iudicans, & ad fatietatem hæreticæ suæ vesaniæ non posse sufficere, etiam in venerabili diptycho (in quo piæ memoriæ transitum ad cælos habentium episcoporum vocabula continentur, quæ tempore sanctorum mysteriorum secundum sanctas regulas releguntur) posuit suum nomen & Dioscori, qui sub damnatione anathematis a Deo & vniuersali Concilio esse decretus est; & deleuit exinde sanctæ memoriæ & secundum Deum viuentis Proterii nomen regulariter archiepiscopi constituti. Et ne polluamus ultra sermonem, dum singulas eius volumus præsumptiones edicere, vsque ad ea quæ dicta sunt, linguam præcurrentem refrenantes, aliquo modo reticimus. Nolumus enim recordari, quemadmodum conatus est in sanctissimas Ægyptiacæ diœcesis ecclesias, in quibus Deiamantissimi & orthodoxi episcopi constituti sunt, hæreticos episcopos destinare, & in venerabilibus monasteriis clericos; & quemadmodum concutiat virginum monasteria, conturbans eas, & terrorem eis suæ tyrannidis imponens; vel ad quantam vesaniam insiliuit, ita vt etiam pontificales sedes, in quibus resedit sanctæ memoriæ Proterius, postquam fregit eas, igni contraderet, aqua marina venerabilia sanctaque altaria in sanctis ecclesiis, vbi ædificata sunt atque dicata, diluerit; ne audientes in incredulitatem forte ducantur, aut certe rectæ fidei inimici latentur: a quo & alia multa valde præsumpta sunt, quæ narrari sermone non possunt. Quia vero terribilia sunt, & omnem vesaniã valde transcendunt, quæ in talibus sanctissimis temporibus sunt ab eo commissa aduersus sanctam intemeratamque fidem, & contra sanctas & venerabiles

ANNO
 CHRISTI
 431.

rabiles regulas, communemque disciplinam, magis autem
 contra sanctarum ecclesiarum statum, & aduersus ipsam
 rempublicam, eiusque leges; hæc ferre minime prævalentes,
 neque permittenda censentes, multam itineris fatigatio-
 nem, marinaque pericula, & incertam vitam ipsius, nostrarumque
 ecclesiarum curas secundo loco ponentes, ad
 hanc regionem venimus ciuitatem, confacerdotes in occulto
 velut in persecutione tyrannica dimittentes, & preces piis-
 simo & Christianissimo principi, & tuæ sanctitati funden-
 tes, atque poscentes, quatenus misericordiam præbeatis
 statui communi, & salutis orthodoxæ plebis, ecclesiarum
 pariter vnitati; nec non & sanctorum & Dei amantissimo-
 rum patrum nostrorum laboribus feratis auxilium, qui
 diuersis temporibus pericula sunt perpessi, multaque con-
 tra inimicos habuere certamina, quatenus sancta & inte-
 merata fides immobilis & intentabilis possit ab omni hæ-
 retica sapientia custodiri; nostrosque gemitus synodicis
 literis sanctissimo ecclesiæ Romanæ pontifici Leoni, nec
 non & Antiocheno, & Hierosolymitano, atque Thessa-
 lonicensi, & Ephesino, Dei amantissimis episcopis, vel
 aliis, quibus fuerit visum, ecclesiis indicetis, (quoniam
 hoc delictum læsio est communis) vt omnes totius orbis
 episcopi cognoscentes ea quæ præsumpta sunt a Timo-
 theo, & quia nouitates exercuit contra sanctas regulas
 & religionem orthodoxam, literis synodicis piissimo &
 Christianissimo principi nostro, vestraque sanctitati se-
 cundum venerabiles patrum regulas rescribentes, dignam
 formam, quæ in hoc placuerit, præbere non differant.
 Si vero prospexeritis oportere fieri vniuersale Concilium
 pro salute fidelium populorum, & statu sanctarum ec-
 clesiarum, vt terminus debeat regulariter in his quæ a
 Timotheo sunt nefande commissa, proferri, ne malignis
 aliis viris occasio perpetrandi similia præbeatur, & hoc
 fieri deprecamur, sanctissime & Dei amantissime ponti-
 fex. Paulo minus autem nos transferat etiam hoc ad ob-
 iurgationem eorum quæ a Timotheo sunt præsumpta
 contra sanctæ memoriæ Proterium, declarare: quod fa-
 cimus, vt nullam ille possit habere in suis delictis excusa-
 tionis occasionem, & omnes audientes agnoscant, quia
 nihil contra eum pro inimicitiarum causa suggessimus. Nam

cum post mortem sanctæ memoriæ archiepiscopi nostri Proterii tantam rabiem contra eum & vesaniam demonstrauerit, vt etiam pontificalem sedem, in qua ille sedit, igne cremaret, & de venerabili diptycho eius nomen auferret, & qui ab eo fuerant ordinati, ecclesiasticum & sacerdotale ministerium celebrare prohiberet, eiusque generis proximos valde persequeretur; substantiam quoque eius, quam a parentibus habuerat, deuastaret: quomodo manifestus non est, quia eadem contra eum ipse commisit, rebus ipsis voluntatem Timothei valde pandentibus, & quemadmodum esse vesanus apparuit contra memoriam illius qui beate defunctus est? Supplicamus igitur, vt nulla subreptio apud * angelum vestræ sanctitatis obtineat per eos qui pro eo sermonem videntur efficere, sed res ipsas inspicite, quia non solum aduersus viuum infestus extitit, sed etiam contra defunctum: & sanctis regulis placitam contra eum formam dare dignemini.

XXIV.

EPISTOLA QVORVMDAM EPISCOPORVM
ÆGYPTIACÆ DIOECESIS PRO TIMOTHEO
nefando archiepiscopo Alexandrinæ ecclesiæ,
ad Leonem imperatorem Augustum.

Piissimo & Christianissimo imperatori orthodoxo Leoni, victori, triumphatori, semper Augusto, episcopi & clerici Ægyptiacæ diœcesis ab archiepiscopo Timotheo Aeluro destinati.

1. Petr. 3.

SCRIPTVM est, omni poscenti rationem esse reddendam de spe quæ in nobis est, atque multo magis piissimo & Christianissimo principi. Nos itaque sanctissimi & Dei amantissimi patris nostri & archiepiscopi Timothei literas tranquillitati vestræ detulimus, gratiarum actione plenissimas, & quod Alexandrinorum magna ciuitas, auspice Deo, sub vestræ pietatis imperio pacem habeat, & cum quiete multa tam ipsa ciuitas, quam sanctissimæ ecclesiæ & venerabilia monasteria gubernentur. Quia vero necessarie visum est, etiam spem nostram & fidem breuiter vestræ mansuetudini declarare; suggerimus, nos trecentorum decem & octo sanctorum patrum qui in Nicæna ciuitate collecti sunt, & per sanctum Spiritum